

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dissertatio Philologica De Sepultura Josephi Patriarchae

**Carpzov, Johann Benedict
Ibbeken, Rudolph**

Lipsiae, 1697

§. XII

urn:nbn:de:bsz:31-10271

רחלורה לימות המשיח ואובלין שנות חמשית Magistris nostri duo arguments adserunt nomine R. Helbo, quare Patriarche volunt interea sancta sepeliri, quoniam defuncti terre sanctae primo reviviscent tempore Messie, & annis Messie fruuntur. Hec dum perpendo, facile erediderim, Rabbinos eis vera antiquorum Cabala aliquid de Sanctis cum Christo nostro resurrecturis (quod & factum memorat historia Evangelica, Matth. XXVII, 52, 53.) inaudivisse, sed male ad Utopicum suum Melliam nunquam adventurum applicuisse. Josephum certe nostrum resurrexisse cum Iesu, B. Danhauerus ex hoc ejus desiderio colligit, apud Bebelium Diff. de his Mortuis §. XXI. p. 18. Interea quid in his & reliquis, quae R. Menasse de hoc Patriarchali desiderio habet, superstitionis Judaicæ lateat, disculsum vide à Jo. Hoornbekio lib. IX de Convinc. & convert. Judais c. V. p. 558.

§. XII. Aliter adhuc de Josepho, cur corporis sui translationem mandarit? R. Isaac ben R. Samuel Adatbi in Dibre Schalom fol. CL. col. 3. כוון שזיה חומו של יוסף נקי מכל חטא ורא נזנץ מנוף העבירה יחוור למקום שחיצב שוזא עיר ארץ ישראל כי כמו כשהחיצב נשפט הויה החומר הזהר חזוא נקי מכל חלורה Quandoquidem materia Josephi fuit pura ab omni peccato, neque quicquam commodi transgressio ex corpore perecipit, ideo ad eum locum, e quo excisa est, redire debuit. Atqui is fuit pulvis terra Israelitice. Sicut ergo materia illa, cum inde exscinderetur, pura fuit sine rubigine: ita etiam pura sine rubigine eo redire debuit. Illustrat hoc Veterum Parabolæ è Rabbos Parische Beschallach fol. LXXXI. col. 2. אחר ר' לוי משפט לדח' לארכט שחכnis יונט במרות ננכסו הנקבים וגטלו החבירות והכלו להם ושתו איזו ובא בעל חיין ומצא איזום טגןבו החבירות אחר להם שתויתם חיין והצווו החבירות למקותה קר משכם גנבו איזו של יוסף אוו לפי קר אמר ליהם בבקשׁו משכם גנברם איזו חי תחצווו את עצמאותם לטכם: Dixit R. Levi Parabolam: Cuiam assimilatur hoc? Homini qui vinum suum in cella seposuit, quam sures ingressi dolium vini auferunt, indeque abeunt illud eobibunt. Venit autem possessor vini; eosque qui dolium vini sursum fuerant, deprebendit. Tum dixit illis: Ebibitis vinum, dolium restituite in locum suum. Similiter ex Sicensi furati sunt fratres Josephi hunc suum fratrem; itaque dixit ad eos: Quis vos, qui ex Si-
C chem

chem farati estis me vivum, restituite ossa mea in Sichem. Nec desunt, qui Patriarcham idolatriæ, ad quam Ægyptii forte reliquiis suis abuti possent, transferri inde osla & in patria sepeliri jussisse putant. Raschi iis, quæ superius adduximus, & hoc sub Jacobi persona addit: **וְשָׁלַחֲנָה וְיִשְׂעַנֵּי מִצְרַיִם עַזְמָתָךְ** *ne faciant ex me Ægyptii idolum.* Quod cum de Josepho Chrysostomum docuisse Cornelius à Lapide *Comm. in C.n. L.*, p. 346. confirmet, ne Ægyptii memores beneficiorum ejus, eum pro more suo facile ex hominibus deos appellant, corpus juxta haberent in impietatis occasionem; valebit hæc ratio contra reliquiarum cultum Pontificium *κατ' αὐθεωνού*. Tantum enim abest, ut translatio harum reliquiarum illi patrocinetur, ut potius ex intentione Sanctissimi Patriarchæ fortissime destruat.

§. XIII. Movent insuper Rabbini circa hoc mandatum questionem de tempore, cur translationem in tempus emigrationis, diu post seculum futuræ, differri, neque statim à morte sua fieri voluerit Josephus? Raschi: **וְלֹמַדְתָּ לֹא הַשְׁבֵעַ בְּנֵי שִׁשְׁאָרוֹן לְאָרֶץ כְּנֻן מִיד כִּמוֹ** שהשׁבֵע יعقوב אמר יוסף אני שליט היהוד במצרים וזה ספק ביררי לעשות אבל בני לא יניחום מצרים לעשות לך השׁבֵעם: **Sed quare non adjuravit filios suos, ut statim se esserent in Canaan, eo modo, quo Jacobus statim posse mortem suam esserri voluit?** Dixit Josephus: *Ego Dominator fui in Ægypto, adeoque vix concessuri sunt Ægyptii filii meis, ut id faciant. Propterea adjuravisi illos, ut cum liberati olim inde emigrabunt, tum demum corpus suum simul exportent.* Tantundem R. Abarbanel: **לֹא צִוָּה יוֹסֵף אֶת אֶחָז שָׁמֵד אַחֲרֵי מוֹתוֹ וַיָּרַכְתָּ לְאָרֶץ כְּנֻן לְפִי שִׁירָע שְׁלָא זִיהְן פְּרַעַה מָקוֹם וּלְאָרֶץ לְזִיהְן אֶלְאָ שִׁקְבָּר Non mandavit Josephus fratribus suis, ut statim post mortem suam se educerent in Canaanam, propterea quia noverat, non permisurum hoc Pharaonem, qui velit potius, ut in Ægypto sepeliretur, in memoriam magnificie, & meritorum ejus. In quo diutino temporis spatio, quo expectandum fuit inde usque à morte Josephi, antequam reliquiae transferrentur, rationem querit R. Aben-Esra, cur ossa tantum, non totum corpus nominarit? R. Aben-Esra, cur עצמות כי הבשר והעור ירוכת הולעים ויבאש והוא ישארו בשנים כהן Meminit tantum ossium, omnis enim caro & cutis generat vermes & satida sit, ut intra paucorum annorum decursum ossa saltent**